

Laiškas istorijai

Vyskupui Motiejui Valančiui

Gerbiamas vyskupe Motiejau Valančiau, aš norėčiau jums padėkoti už tai, ką padarėte vardan mūsų šalies. Jūs ne tik pats buvote lietuvybės šalininkas, bet taip pat sutelkėte ir globojote kitus lietuvybės puoselėtojus, kai jiems labiausiai to reikėjo. Turbūt jei ne Jūs ir Jūsų gebėjimas įžiebtį meilės kibirkštį Tėvynei, Antanas Baranauskas nebūtų palikęs mums poemos „Anykščių šilelis“. Mane labiausiai žavi Jūsų diplomatiški ir protingi sprendimai. Jūs sugebėjote gauti valdžios palankumą, bet taip pat ir puoselėti lietuvybę, mažinti girtuokliavimą. Jūs pirmas supratote, kad prieš caro valdžią prasigėrusi lietuvių tauta nepakovos. Kiekvienas tas išgertas alkoholio lašas ne tik silpnino lietuvių tautą, bet ir pildė imperijos kišenę. Nors ir buvo aplink daug neteisybės, Jūs nepalūžote, o kaip tik, ėmėtės veiksmų. Mane žavi Jūsų taktika, kurią buvote pasirinkęs blaivybės puoselėjimui. Ji buvo grįsta ne draudimais ir bausmėmis, bet ugdymu. Jūs ugdėte valstietį kaip bendruomenės narį, pakėlėte jo kultūrą. Įskiepijote jam mintį, kad viskas, ką jis daro, yra ne vien dėl jo paties gerovės, bet visų. Per dvejus metus Jūs sumažinote alkoholio vartojimą net aštuonis kartus! Nenoriu Jūsų liūdinti, bet dabar, deja, Lietuva susiduria su alkoholizmo problema... Su ja stengiasi kovoti mūsų šalies sveikatos ministras, bet jam, kol kas, tokių išpūdingų rezultatų pasiekti nepavyksta. Manau, svarbiausia yra tai, jog jis kažką daro, nesvarbu, kad jam nepavyksta prilygti jums, bent nestovime vietoje. Vargu ar kažkam pavyktų prilygti. Jūs kietas bičas. Sugebėjote ramiu veidu į caro grasinimus Jus pakarti atsakyti: „šito nepadarysi, žuvelyte“. Su didele pagarba lenkiuosi prieš Jus. AČIŪ už viską, ką padarėte. AČIŪ, už jūsų drąsa ir ryžtą.

Pagarbiai,
Trakų gimnazijos I G mokinė
Lapinskaitė Adrija Sofia